

**DELEGACIÓ EPISCOPAL DE PASTORAL
FAMILIAR DEL BISBAT DE GIRONA**

NOVA EVANGELITZACIÓ - NE 3.3

FORMACIÓ - CURS 2022-23

NE 3.3
JESÚS ENS ANUNCIA EL SEU PROGRAMA DE VIDA

**TEXT N° 1. "Benaurats els pobres d'esperit, perquè d'ells és el regne dels cels".
(Mt 5, 3)**

Jesús fa poc que ha iniciat la vida pública: invita a la conversió, anuncia que el regne de Déu és a prop, cura tot tipus de malalties. La gent comença a seguir-lo. Puja sobre un turó i dirigint-se a tots els que el seguien enuncia el seu programa de vida anomenat el "discurs de la muntanya".

La novetat del seu programa de vida apareix des de les primeres paraules del seu discurs, quan proclama benaurat el pobre, l'humil, el petit, el pur de cor, el que plora i està presoner. Proclama un capgirament total de la manera de pensar, especialment a la nostra societat, que sovint exalta el consumisme, l'hedonisme, el prestigi, el poder... És la "bona nova" que porta Jesús, que dona esperança i joia als últims, que infon confiança en l'amor de Déu que es fa proper a qui es troba en una prova i en el dolor i el sofriment. Aquest anunci de joia i salvació queda ja resumit en la primera de les huit benaurances, que assegura el regne dels cels als pobres d'esperit.

Però, què significa ser "pobres d'esperit"?

Significa estar desenganxats de les possessions, de les criatures i de nosaltres mateixos. En síntesi vol dir posposar en el nostre cor tot allò que ens impedeix obrir-nos a Déu fent la seva voluntat, i obrir-nos al pròxim fent-nos un amb cada un d'ells per estimar-los, disposats fins i tot a deixar-ho tot: pare, mare, camps, pàtria, si Déu ens fa aquesta crida.

Ser "pobres d'esperit" significa posar la nostra fe i confiança en l'amor de Déu i en la seva providència.

Sovint som "rics" de preocupacions, de pors per als nostre familiars, d'aprensions pel treball, d'incerteses sobre com comportar-nos, de pors pel futur... Tot això bloqueja la nostra ànima i la reclou en si mateixa, impeding d'obrir-nos a Déu i als germans. Doncs bé, justament quan experimentem tot això el "pobre d'esperit" creu en l'amor de Déu i posa a les seves mans cada preocupació, d'aquesta manera experimenta l'amor del seu Pare.

També s'és "pobre d'esperit" quan ens deixem guiar per l'amor als altres. Aquí se'ns ofereix l'oportunitat de compartir amb els altres allò que tenim: un somriure, el nostre temps, els nostres bens, les nostre capacitats. Donant coses d'aquestes, esdevenim pobres d'esperit, és a dir, ens buiden del nostre ego, ens fem no-res, esdevenim lliures, amb un cor pur.

Aquesta pobresa, fruit de l'amor, esdevé font d'amor: essent buits de nosaltres mateixos, i per tant lliures, estem en disposició d'acollir, sense cap reserva, la voluntat de Déu i acollir cada germà i germana que ens trobem en la nostra vida quotidiana.

A tots els que viuen aquesta puresa de cor i aquesta pobresa d'esperit, Jesús els assegura la possessió del regne dels cels: són benaurats.

El regne dels cels no es compra i es conquesta amb el poder. Es rep com un do. Per això Jesús ens demana de ser com nens o com els pobres que tenen necessitats de rebre dels altres. L'Esperit Sant, atret per aquest buit d'amor, ens omple la nostra ànima perquè no troba obstacles que li impedeixin la plena comunió.

El "pobre d'esperit" perquè es considera no-res, ho té tot; és pobre de si mateix i ric de Déu. També aquí preval la paraula evangèlica: "dona i se't donarà": donem del que tenim i se'ns dona el regne dels cels.

És l'experiència d'una mare que explica: "La meva sogre està molt enganxada al seu fill, el meu marit, fins al punt de ser molt gelosa; actitud que sempre ha creat dificultats entre nosaltres i a mi m'ha endurit el cor enfront d'ella. Fa un any li van diagnosticar un tumor: necessita cures i assistència que la seva única filla no li vol donar. Les paraules de l'evangeli, que des de fa un temps tracto de viure, m'han canviat el cor: estic aprenent a estimar. Superant les pors, acullo la meva sogre a casa nostra. Començo a veure-la amb ulls nous perquè m'ho he proposat: és Jesús a qui curo i assisteixo en ella.

Ella, no indiferent a l'amor, amb la meva gran sorpresa, respon a cada gest meu amb el mateix amor. La gràcia de Déu fa el miracle de la reciprocitat. Passen mesos de sacrificis que no m'imaginava i, quan la meva sogra ens deixa serena per anar-se'n cap al Cel, a tots ens queda la pau. Aquells dies recordo que esperava un fill que desitjava des de feia nou anys. Aquest fill és per nosaltres el senyal palpable de l'amor de Déu que ens envolta.

- *Em sento "pobre d'esperit" segons els significats que Jesús dona a "ser pobre d'esperit"?*
- *Quins dels significats em proposo millorar, exercitar?*
- *De què sóc ric? No pensis només en els diners. Observa quines "riqueses" no em deixen ser "pobre d'esperit".*
- *Quina d'aquestes "riqueses" bloqueja la meva ànima?*
- *Em deixo guiar per l'amor als altres? És aquesta la meva "pobresa d'esperit" fonamental, prioritària? Tinc alguna experiència que aquesta pobresa és amor i font d'amor? Comparteix-la.*
- *Em sento "benaurat" pel fet de ser "pobre d'esperit"?*
- *T'has plantejar seriosament esdevenir no-res? Et fa por ser no-res? Quin concepte en tens de ser no-res?*
- *Què t'aporta l'experiència d'aquesta esposa amb la seva sogra?*

REESTRUCTURACIÓ – SER NO-RES ÉS CLAU PER ESVENIR "AMOR" = EL "TOT"

L'ego té por de ser no-res. Ja està tot dit. Activa totes les resistències per "ser" ell, per "ser" el protagonista de tot, perquè, fins i tot, es creu Déu.

En canvi, Jesús es fa no-res. Deixa la seva qualitat de Déu i es fa home obeint el que li demana el Pare. Es fa no-res fins a donar la seva vida per amor a tots nosaltres. El pròleg de St Joan és magnífic en tot el que ens diu. (Jn 1, 1-18)

Si tens por de fer-te no-res és que et cal entendre que és l'única manera d'esdevenir el TOT. Perquè? Mira, qui es fa no-res per amor a Déu i els germans, esdevé AMOR. Aleshores és, perquè veritablement és AMOR. Com que aquest AMOR en majúscules és DÉU, i DÉU és el TOT, cada cop que per amor ens fem no-res, reproduïm la divina equació.

TEXT N° 2. ELS CAMINS QUE PORTEN A DÉU PASSEN PEL COR O PER LA MENT (Hawkins)

Tradicionalment els camins que porten a Déu passen pel cor, com és ara l'amor, la devoció, el servei desinteressat, el sotmetiment humil, la pregària, l'adoració, etc., o passen per la ment com és el camí de la no dualitat. Sigui quin sigui el camí, l'obstacle principal és pensar que és un "jo" personal, un "jo" o un ego el que fa l'esforç, el que busca o que creu que és ell qui ha de ser il·luminat.

És molt més adequat l'enfocament de deixar que l'amor de Déu reemplaci aquest impuls del jo que està dirigint la búsqueda. Com alliberar-se d'aquest desig de búsqueda del jo?

Comença per adonar-te que la idea que hi ha quelcom més important, a part de Déu, és una pura vanitat de l'ego. És la vanitat que reivindica l'autoria de les pròpies experiències, pensaments i accions.

A partir d'un amor a Déu sense restriccions, sorgeix la disposició de sotmetre totes les motivacions de l'ego, excepte la de servir a Déu de la forma més completa. Ser servidor de Déu es converteix així en la pròpia meta, fins i tot més prioritària que la de la il·luminació.

Ser un canal perfecte de l'amor de Déu és rendir-se completament a Ell i deixar de banda la búsqueda d'una meta per part de l'ego espiritual. Quan ens rendim completament a Déu el goig profund es converteix en l'iniciador del posterior treball espiritual.

A partir del goig i la humilitat, la resta del procés esdevé tot sol, si bé el camí pot ser ardu i exigent.

- *El camí que a mi em porta a Déu és el del cor o el de la ment?*
- *Detecta alguna vanitat del teu ego. Què sol reivindicar?*
- *T'has plantejat ser servidor de Déu?*
- *Experimentes alguna por o algun bloqueig?*
- *Què t'impedeix rendir-te completament a Déu.*
- *Sents la crida de ser canal de l'amor de Déu?*
- *Sincerament, quina nota de 1 a 10 et posaries sobre humilitat?*

PROPOSTA PER COMPARTIR AQUESTA NE

1. Comparteix amb el grup quina frase has escollit per fer la LECTIO
2. Comparteix amb el grup quina frase has repetit amb la boca com un mantra, per fer la MEDITATIO
3. Comparteix amb el grup el diàleg que has mantingut amb Déu en la teva ORATIO
4. Comparteix amb el grup què t'ha aportat de positiu d'aquesta NE

RECORDATORI dates sessions NE

- NE 3.1 - 08.10.22 - Plantejar-nos la vida com un viatge vers la plenitud (vers la consciència de la Divinitat), ens ajuda a entendre aquest nostre viatge.
- NE 3.2 - 12.11.22 - La crida a VIURE AMB PLENITUT (perdó i humilitat) ÉS VIURE LES BENAURANÇES.
- NE 3.3 - 10.12.22 - "Ser pobre de cor (camí que porta a Déu), això és VIDA PLENA".
- NE 3.4 - 14.01.23 - "Respondre amb humil mansuetud (optar pel positiu), això és VIDA PLENA"
- NE 3.5 - 11.02.23 - "Plorar (fer-se u, amb una humilitat radical) amb qui plora, és VIDA PLENA".
- NE 3.6 - 11.03.23 - "Buscar la justícia (l'amor incondicional) amb fam i set, això és VIDA PLENA".
- NE 3.7 - 01.04.23 - "Mirar i actuar amb misericòrdia (més enllà del pensament possessiu "meu"), això és VIDA PLENA".
- NE 3.8 - 13.05.23 - "Mantenir el cor net de tot el que embruta l'amor (silenciar ment), VIDA PLENA"
- NE 3.9 - 10.06.23 - "Sembrar pau al nostre entorn (sotmet-te a la Voluntat de Déu) VIDA PLENA".
- NE 3.10 - 08.07.23 - "Accepta cada dia el camí de l'Evangeli amb voluntat espiritual, VIDA PLENA".